

Schriftelijke vragen stellen.

In de gemeente is al een aantal jaren geleden aangegeven om als gemeenteraad vragen in te dienen die ertoe doen. De werkdruk is zo hoog geworden dat vragen soms niet binnen de gestelde 6 weken kunnen worden beantwoord door de ambtenaren. Ook kreeg de raad een memo over de drukke agenda van het vergaderseizoen, waaruit nu een aantal vergaderingen geschrapt is. Soms waren er zelfs drie vergaderingen/ bijeenkomsten /overleggen op één avond. Zo kan een eenmanspartij nooit bij alle vergaderingen aanwezig zijn, zeker niet als de uitnodiging alleen voor de raadsleden bestemd is. Partijen die met meerdere zetels in de raad zitten, kunnen de portefeuilles verdelen. De laatste tijd kwam dit vaak voor, maar gelukkig heeft de griffie er nu voor gezorgd dat er een betere verdeling is van alle uitnodigingen die wij krijgen.

Terug nu naar het vragen stellen aan het college. Het blijkt dat er partijen zijn die vragen stellen om het vragen stellen en daarbij vergeten dat zij zelf ook onderzoek kunnen doen en zo aan hun antwoorden kunnen komen. We weten zo langzamerhand immers wel welke partijen bepaalde onderwerpen als hun speerpunt hebben, daar zouden ze ook aan kunnen vragen hoe die in het thema staan. Dat getuigt dan van samenwerking. Je hoeft niet steeds zelf opnieuw het wiel uit te vinden. De laatste tijd zijn er vragen aan het college die over incidenten gaan. Mij is al bij het begin van de termijn van de vier jaar in de raad gezegd dat je zeker met meerdere zaken moet komen voor je vragen gaat stellen aan het college. Dat heb ik altijd gedaan, maar het is niet nodig om iedereen onnodig aan het werk te zetten. Ook voor de komende raadsvergadering zijn er schriftelijke vragen gesteld die gewoon aan de wethouder of aan een andere partij hadden kunnen worden gesteld. En dan heb ik het er nog niet eens over dat men ook van ervaringsdeskundigen het antwoord had kunnen krijgen. Er zijn vaak belangrijkere zaken die aan de orde moeten komen.

Kartonnen bekertjes voor de raad



Wij, de raad kregen op de laatste raadsvergadering twee kartonnen bekertjes waarin een kaart zat, wat informatie en 2 koekjes.

Goed bedoeld denk ik dan, maar waarom dit alles aan de raad gegeven? Ik pakte het 's avonds uit en ontdekte dat dit cadeautje een thema had, namelijk: **eenzaamheid**.

Op één van de kaartjes stond geschreven dat eenzaamheid voor iedereen anders is. Nu, dat weet ik heel goed, ik ben aangesloten bij een aantal verenigingen die het tegengaan van eenzaamheid in hun vaandel hebben staan.

Het was de bedoeling dat wij, de raad, één van de kaartjes aan iemand zouden geven en deze persoon daarmee zouden uitnodigen voor een bakkie. Zo staat het op het kaartje. Dit kaartje kun je ook in de bus doen bij iemand en vragen: "Zullen we binnenkort een kopje koffie of theedrinken samen?"

Misschien is dit nodig voor andere raadsleden, maar niet voor mij, ik weet niet beter. Ik ben een volksvertegenwoordiger die niet anders doet. Als ik signalen krijg van eenzaamheid, dan zorg ik ervoor dat ik de mensen om wie het gaat, kan bereiken. Of het nodig is om de raad hiermee te belasten, weet ik niet, of er is te weinig contact met de burgers in onze gemeente. Wij KSGW vinden het heel gewoon om iets aan de eenzaamheid van mensen te doen. Dat dringt ook wel door en daarom wordt er regelmatig

contact met ons gezocht met de vraag of wij een luisterend oor kunnen bieden. En dat doen wij dan ook.

Extra geld van het Rijk

Een deel van de 1,3 miljard euro die gemeenten krijgen voor de jeugdzorg, wordt uitgegeven aan andere dingen. Dat blijkt uit een rondgang van de NOS langs alle 352 gemeenten, waarvan ruim de helft heeft gereageerd. Het geld wordt gebruikt om gaten in de begroting te dichten die de afgelopen jaren juist ontstonden door hoge kosten van de jeugdzorg.

Jeugdzorg Nederland zei eerder al bang te zijn dat het geld niet op de juiste plaats terecht zou komen. De organisatie zegt nu dat die vrees terecht is gebleken.

De ene gemeente investeert het geld nu bijvoorbeeld in een cultureel centrum, een andere aan onderhoud van wegen. Meerdere gemeenten zeggen dat ze het geld gaan inzetten voor de Wet maatschappelijke ondersteuning (WMO), waar bijvoorbeeld hulp in het huishouden onder valt.



Gemeenten zijn sinds 2015 verantwoordelijk voor jeugdzorg.

Van de 1,3 miljard euro vanuit het Rijk aan gemeenten, als compensatie voor de grote tekorten in de jeugdzorg is een kleine 56 miljoen euro beland in Friesland. De gemeente Weststellingwerf verwacht in 2022 op een begroting van ruim € 82 miljoen euro ongeveer €100.000 over te houden. Eerder verwachtte Weststellingwerf nog een tekort van € 2,2 miljoen, stond de afgelopen week in de media. Onze gemeente vraagt al lange tijd meer geld van het Rijk.

In 2022 krijgt ook onze gemeente extra geld van het Rijk. De wethouder financiën heeft gezegd: "We moeten voorzichtig blijven. We leven in een onzekere tijd en er komt de komende jaren nog veel op de gemeente af. We moeten grip op onze uitgaven krijgen en houden. We blijven ook aandacht vragen voor voldoende geld uit Den Haag". Door extra geld uit Den Haag is het verwachte tekort over 2021 in de gemeente Weststellingwerf met €1,7 miljoen naar beneden bijgesteld en is de begroting positiever dan in het voorjaar werd gedacht. Naast het inzetten van extra geld voor het Sociaal Domein zet het college de komende jaren geld opzij voor onverwachte zaken, dus blijft investeren. De gemeenteraad behandelt de Programmabegroting 2022-2025 in de raadsvergadering op 8 november 2021. Deze begroting is te vinden op www.weststellingwerf.begrotingsapp.nl.

Onze verwachting en hoop is, dat het geld dat Den Haag nu gegeven heeft voor de jeugdzorg, in ieder geval gebruikt gaat worden binnen het Sociaal Domein. We zullen daar streng op toezien en indien nodig, dit ook eisen.

Armoede kan overerfbaar zijn.



Emeritus hoogleraar Dirk Strijker (plattelandsontwikkeling) aan de Rijksuniversiteit Groningen, leidt een groot onderzoek naar overerfbare armoede in de veenkoloniën. Gemeenten, woningbouw- en welzijnsorganisaties moeten volgens hem veel meer oog hebben voor die verscheidenheid. Het is te vaak nog "One size fits all" als het gaat om de aanpak van armoede. Een flink aantal mensen die in armoede zijn opgegroeid, is de afgelopen jaren geïnterviewd. Er zijn families die al tachtig jaar in armoede leven. Grootouders zijn dan bijvoorbeeld in de problemen gekomen door een ziekte of ongeval. Hierdoor kwam de vader thuis te zitten, ging zich met het huishouden bemoeien, wat voor spanningen zorgde. De volgende generatie geeft in het onderzoek aan dat ze opgegroeid zijn in een omgeving met weinig geld, veel ruzie en weinig stimulans om bijvoorbeeld de school af te maken. En dit werkt dan soms door tot de derde generatie. Kinderen groeien dan op in een omgeving waarbij arm zijn en geen werk hebben normaal is.

Er zijn ook mensen die dagelijks keihard knokken om uit de armoede te komen. Zij willen soms graag verhuizen zodat de kinderen naar een betere school kunnen. Maar dat is moeilijk, want mensen hebben ook vaak een sterke binding met de plek waar ze wonen, maar wel willen ze dat hun kinderen het beter krijgen. Er is ook een vergeten groep, de zzp'ers. Dat zijn de zzp'ers die hun baan zijn kwijtgeraakt en toen noodgedwongen een bedrijfje zijn gestart. Deze groep is heel kwetsbaar. Deze ondernemers uit noodzaak zijn verzeild geraakt in een race naar de bodem, werken vaak in heel conjunctuur-gevoelige sectoren en leven soms al jaren ver onder de armoedegrens.

Ook in de bestanden van de gemeenten komen de noodgedwongen ondernemers niet snel bovendrijven. Wat zou kunnen helpen is meer diversiteit in het hulpaanbod.

Mensen in armoede of met schulden staan onder enorme druk. Chronisch geldgebrek geeft veel stress. En vaak hebben deze mensen het gevoel dat het hun eigen schuld is en dat ze hebben gefaald. Ze kunnen in hun situatie bovendien niet meer voldoen aan hun eigen en andermans normen en verwachtingen. Dat veroorzaakt schaamte en schuldgevoel, dat zich vaak uit in zelfisolatie, wat vervolgens het vragen en aanvaarden van hulp belemmert.

De hulpverlener moet bij dit alles neutraal zijn. En dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Mensen hebben hun oordeel immers vaak al klaar. Zonder oordeel zijn is lastig, maar ontzettend belangrijk. Dit probleem wil ik graag met u delen, want erover blijven zwijgen is nog erger voor degenen die het aangaat.

Marlene Postma © 17 okt 2021

De "Kijk op de week" verschijnt wekelijks op de zondag op de website van KSGW.
U kunt deze nieuwsbrief ook per email thuis ontvangen in pdf als bijlage.
(blind copy, dus in de e-mail geen vermelding van e-mailadressen)

Aanmelden kan door het sturen van een email naar ksgw@kpnmail.nl met de vermelding:
"aanmelden voor Kiik op de week".